

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ของโรงเรียนเทศบาล สังกัดกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์และเปรียบเทียบปัญหาการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ของผู้บริหารโรงเรียนเทศบาล ตามตัวแปรขนาดของโรงเรียนเทศบาล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารโรงเรียนเทศบาลทั่วประเทศ จำนวน 473 คน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นส่งไปรษณีย์ ได้รับแบบสอบถามคืนมา จำนวน 417 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.16 โดยแบ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก 189 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 45.30 ผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลาง 132 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 31.70 ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ 96 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 23.00 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ หาค่าร้อยละ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างโดยการทดสอบค่า เอฟ (F-test) และทดสอบรายคู่โดยวิธีนิวแมนคูลส์ (Newman-Keuls tests) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเอส พี เอส เอส เอ็กซ์ (Statistical Package for the Social Sciences Version X : SPSS[®]) จากสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพทั่วไปเกี่ยวกับผู้บริหารและโรงเรียนเทศบาล

1.1 สถานภาพทั่วไปของผู้บริหารโรงเรียนเทศบาล ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 56.10 มีอายุ 45 ปีขึ้นไป ร้อยละ 61.20 มีวุฒิการศึกษาระดับ

ปริญญาตรี ร้อยละ 92.10 จบวิชาเอกสาขาอื่น ๆ เช่น ภาษาไทย ประถมศึกษา อังกฤษ ประวัติศาสตร์ เป็นต้น ร้อยละ 48.00 รองลงมาคือ บริหารการศึกษา ร้อยละ 30.90 มีประสบการณ์ในการบริหารงานระหว่าง 5-9 ปี ร้อยละ 24.70 มีตำแหน่งเป็นอาจารย์ใหญ่ ร้อยละ 64.50 และไม่เคยพบปะกับบุคคลที่เป็นโรคเอดส์ ร้อยละ 90.40

1.2 สภาพทั่วไปของโรงเรียนเทศบาลส่วนใหญ่มีจำนวนครู 10 - 19 คน ร้อยละ 41.50 สถานที่ตั้งของโรงเรียนส่วนใหญ่อยู่ในวัด ร้อยละ 51.20 รองลงมาอยู่ใกล้ตลาด ร้อยละ 44.70

1.3 สภาพในการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ด้านบุคลากรในการดำเนินงาน ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงาน ร้อยละ 78.20 ผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานเป็นผู้บริหาร ร้อยละ 39.60 รองลงมาเป็นครูอนามัย ร้อยละ 36.20 การดำเนินงานในโรงเรียน ร้อยละ 66.20 ไม่เคยจัดการประชุมเพื่อขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง ร้อยละ 60.20 เคยขอความร่วมมือจากสาธารณสุขท้องถิ่นและได้รับความร่วมมือดี ร้อยละ 92.30 ครูและบุคลากรในโรงเรียนให้ความร่วมมือดีและร้อยละ 56.60 นักเรียนมีส่วนร่วมร่วมมือในการดำเนินงาน ไม่มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงาน ร้อยละ 75.50 ผู้บริหารและครูในโรงเรียนปฏิบัติงานเป็นแบบอย่างที่ดีในการป้องกันโรคเอดส์แก่นักเรียน ร้อยละ 95.40

1.4 สภาพในการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ด้านการจัดกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน ส่วนใหญ่โรงเรียนได้ฉายภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ร้อยละ 64.50 รองลงมาได้จัดนิทรรศการ ร้อยละ 63.80 โรงเรียนไม่เคยจัดการอบรมโดยเชิญวิทยากรภายนอกมาบรรยายพิเศษ ร้อยละ 71.00 ในปี พ.ศ.2535 ได้รับการอบรมในเรื่องการรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียน ร้อยละ 77.00 ได้รับการอบรมโดยวิทยากรจากกระทรวงสาธารณสุข และได้รับเอกสารและสื่อใหม่ ๆ ร้อยละ 81.10 โรงเรียนมีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ร้อยละ 94.00 มีแหล่งวิชาการที่จะขอข้อมูลหรือสื่อใหม่ ๆ ร้อยละ 81.10 และได้ขอข้อมูลจากแหล่งวิชาการ ร้อยละ 63.10 และโรงเรียนมีหนังสือและเอกสารใหม่ ๆ ให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า ร้อยละ 84.90

2. ปัญหาการจัดดำเนินการป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียนเทศบาล พบว่า โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการวางแผนป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียนเทศบาล โดยส่วนรวมมีปัญหาในระดับปานกลางและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ดังนี้

1. ความไม่ต่อเนื่องของการประชุมเพื่อวางแผนร่วมกันระหว่าง ครูกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขท้องถิ่น
2. ความไม่ต่อเนื่องของการประชุมเพื่อวางแผนร่วมกันระหว่าง ครูกับผู้ปกครองนักเรียน
3. ขาดข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อโรคเอดส์ ในสภาพปัจจุบันทำให้การวางแผนไม่ต่อเนื่อง
4. ไม่มีการตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในโรงเรียน

2.2 ด้านบุคลากร ในการจัดดำเนินการป้องกันโรคเอดส์ของโรงเรียนเทศบาลโดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง ดังนี้

1. ผู้ปกครองนักเรียนไม่มีส่วนร่วมในการดำเนินการ
2. ครูไม่ได้ปรับเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกับปัญหาโรคเอดส์ ในปัจจุบัน
3. ครูยังขาดการจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับโรคเอดส์ให้กับนักเรียนที่จะนำไปปรับเปลี่ยน พฤติกรรมของตนทั้งในปัจจุบันและอนาคต
4. ครูที่เข้าร่วมในการดำเนินงานมีจำนวนน้อย

2.3 ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ในการจัดดำเนินการป้องกันโรคเอดส์ของโรงเรียนเทศบาล โดยส่วนรวมพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาในระดับน้อยทุกข้อ

2.4 ด้านงบประมาณ ในการจัดดำเนินการป้องกันโรคเอดส์ของโรงเรียนเทศบาลโดยส่วนรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาในระดับมาก ดังนี้

1. ไม่มีงบประมาณเป็นค่าตอบแทนวิทยากรมาบรรยายพิเศษ เพื่อเป็นการเสริมความรู้ให้แก่ครูและนักเรียนในโรงเรียน
2. โรงเรียนไม่มีงบประมาณในการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่

3. การเปรียบเทียบปัญหาการจัดดำเนินการป้องกันโรคเอดส์ของโรงเรียนเทศบาล ตามตัวแปรขนาดของโรงเรียน พบว่าโดยส่วนรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากการทดสอบระหว่างคู่โดยวิธีนิวแมนคูลส์พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการวางแผนป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียน โดยส่วนรวมพบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า โรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาด้านการวางแผนป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ ความไม่ต่อเนื่องของการประชุมเพื่อวางแผนร่วมกันระหว่างครูกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขท้องถิ่น โดยโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาด้านการวางแผนป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ ความไม่ต่อเนื่องของการประชุมเพื่อวางแผนร่วมกันระหว่างครูกับผู้ปกครองนักเรียน การขาดข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อปัญหาโรคเอดส์ในสภาพปัจจุบันทำให้การวางแผนไม่ต่อเนื่อง และการประสานงานระหว่างผู้บริหารกับครูและบุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียนยังไม่มีดี โดยโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดใหญ่

3.2 ด้านบุคลากรในการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียน โดยส่วนรวมพบว่า มีปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนในการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียน โดยส่วนรวมพบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

โรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ ครูไม่มีสื่อทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น เครื่องเล่นวีดิทัศน์ เครื่องฉายสไลด์ เป็นต้น และครูไม่มีทักษะในการใช้สื่อการสอน โดยโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่

3.4 ด้านงบประมาณ ในการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียน โดยส่วนรวมพบว่า มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

โรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่ มีปัญหาด้านงบประมาณในการจัดดำเนินงานในโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ ได้รับงบประมาณสนับสนุนแต่ไม่เพียงพอและไม่มีงบประมาณเป็นค่าตอบแทนวิทยากรมาบรรยายพิเศษ เพื่อเป็นการเสริมความรู้ให้แก่ครูและนักเรียนในโรงเรียน โดยโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่

โรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาด้านงบประมาณในการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อ โรงเรียนไม่มีงบประมาณในการจัดดำเนินงาน ขาดงบประมาณสนับสนุนจากต้นสังกัด ไม่มีงบประมาณในการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ ไม่มีงบประมาณในการจัดนิทรรศการและการจัดซื้ออุปกรณ์และสื่อเพื่อประกอบการเรียนการสอนเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ โดยโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการจัด
ดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ของโรงเรียนเทศบาล ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยเฉพาะ
ประเด็นที่สำคัญดังนี้

1. สภาพการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียน

พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงาน ไม่เคยจัด
การประชุมเพื่อขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง และไม่มียงบประมาณสนับสนุนในการ
ดำเนินงาน ตลอดจนไม่เคยจัดการอบรมโดยเชิญวิทยากรมาบรรยายพิเศษ ซึ่งตรงกับ
งานวิจัยของรัตนพร ทองเขียว (2534) ที่พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีการจัดตั้ง
คณะกรรมการโครงการสุขภาพในโรงเรียน การดำเนินงานโครงการสุขภาพที่ดีควรมี
การจัดตั้งคณะกรรมการและตรงกับงานวิจัยของ สุกใจ จรุงจิตต์ (2519)
เพ็ญศรี ลักษณะงาม (2524) นवलสมร ชมะสุนทร (2531) และ
อรชกา ภัทธิยะนันท์ (2532) ที่พบว่าโรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีการประชุม
เพื่อขอความร่วมมือกับผู้ปกครองในด้านงบประมาณที่จะสนับสนุนในการดำเนินงาน
ตรงกับงานวิจัยของ เฉลิม แหม่มช้อย (2519) กาญจนา บุญมี (2527) และ
อรชกา ภัทธิยะนันท์ (2532) ที่พบว่าโรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีงบประมาณ
ซึ่งเป็นอุปสรรคมากในการจัดดำเนินงาน และในด้านการจัดกิจกรรมเสริมความรู้ที่พบว่า
ไม่เคยจัดการอบรมโดยเชิญวิทยากรมาบรรยายพิเศษให้แก่ครูและบุคลากร ซึ่งตรงกับ
งานวิจัยของประหยัด สายวิเชียร (2519) และศิริไล กลสิกิจสกุลผล (2531)
ที่พบว่าโรงเรียนประถมศึกษาไม่มีค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนวิทยากร

ซึ่งเห็นได้ว่าการดำเนินงานโครงการสุขภาพที่ไม่มีการจัดตั้งคณะกรรมการ
ดำเนินงาน จะส่งผลให้บุคลากรอื่น ๆ ขาดความรู้และความเข้าใจในการร่วมดำเนินงาน
ทั้งนี้เพราะการดำเนินงานด้านสุขภาพ ต้องอาศัยบุคลากรหลายฝ่ายร่วมมือกันทั้งทาง
โรงเรียน ทางบ้าน และชุมชน เพื่อให้การดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารต้องมี
การวางแผนที่ดี มีการประชาสัมพันธ์ ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียนและ
สาธารณชนท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในโครงการต่าง ๆ ของทางโรงเรียน จัดในรูปแบบของ
คณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู บุคลากรภายในโรงเรียน ผู้ปกครอง

ตัวแทนนักเรียน เจ้าหน้าที่สาธารณสุขท้องถิ่น ตลอดจนหน่วยงานในชุมชนที่เกี่ยวข้อง
กิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงเรียนจะดำเนินไปด้วยดี

ในด้านงบประมาณที่จะสนับสนุนในการดำเนินงาน พบว่าไม่มีการจัดสรร
งบประมาณสนับสนุน ซึ่งเห็นได้ว่างบประมาณเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การดำเนินงาน
โครงการสุขภาพในโรงเรียนมีประสิทธิภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ แต่ส่วนใหญ่
ไม่มีงบประมาณซึ่งเป็นอุปสรรคมากในการจัดดำเนินงานด้านป้องกันโรคเอดส์ ในการ
ดำเนินงานด้านป้องกันโรคเอดส์ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมที่สุด คือ
การเชิญวิทยากรมาบรรยายพิเศษให้แก่ครู บุคลากร และนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งตรง
กับงานวิจัยของวไลรัตน์ นุกานนท์ (2533) ที่พบว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
ที่เหมาะสมมากคือการเชิญวิทยากรมาบรรยายเรื่องการป้องกันโรคเอดส์ ดังนั้นเมื่อทาง
โรงเรียนไม่มีงบประมาณสนับสนุน ไม่มีค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนวิทยากร แต่ทาง
โรงเรียนได้มีการจัดกิจกรรมเสริมความรู้ คือ การใช้วีดิทัศน์เป็นสื่อการเรียนการสอน
นอกจากนี้ได้มีการจัดนิทรรศการ ประกวดคำขวัญ คำกลอนสั้น ๆ และการสอนสอดแทรก
ในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง

2. ปัญหาการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียนเทศบาล

2.1 ด้านการวางแผนและการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ใน

โรงเรียนเทศบาล ผลการวิจัยพบว่าโดยส่วนรวมมีปัญหายุ่งยากในระดับปานกลางในเรื่อง
ความไม่ต่อเนื่องของการประชุมเพื่อวางแผนร่วมกันระหว่างครูกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุข-
ท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมบัติ คุรุพันธ์ (2527) ที่พบว่า การขาด
การประสานงานที่ดีกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และ วรณา ดาวาสวรรณ (2533) ที่
พบว่าโรงเรียนไม่เป็นผู้ริเริ่มในการไปขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ผู้วิจัยมี
ความเห็นว่ โดยหน้าที่แล้วเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมีโครงการ และแผนการดำเนินงาน
ในโรงเรียนอยู่แล้ว ส่วนการปฏิบัติงานจะมีประสิทธิภาพเพียงใดต้องมีการสร้างสัมพันธ-
ภาพที่ดีต่อกันระหว่างโรงเรียนกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง
หน่วยงานสาธารณสุขท้องถิ่นกำลังมีนโยบายรณรงค์เกี่ยวกับโรคเอดส์ในชุมชน จึงให้
ความร่วมมือกับทางสถานศึกษาได้น้อย ในเรื่องความไม่ต่อเนื่องของการประชุมเพื่อ

วางแผนร่วมกันระหว่างครูกับผู้ปกครองนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกใจ จรุงจิตต์ (2520) พบว่า โรงเรียนควรมีการประชุมระหว่างครูและผู้ปกครองเพื่อให้มีส่วนร่วมและสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าผู้ปกครองของนักเรียนส่วนมากเศรษฐกิจไม่ดี ต้องทำงานจึงไม่มีเวลาที่จะให้กับทางโรงเรียน เมื่อโรงเรียนมีการประชุม มีการจัดกิจกรรม โดยเชิญวิทยากรมาบรรยายเพื่อให้ความรู้ในเรื่องโรคเอดส์ เพราะผู้ปกครองคงเห็นว่าโรคเอดส์เป็นโรคที่อยู่ไกลตัวของเด็กที่ยังอยู่ในระดับประถมศึกษา ในเรื่องขาดข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อโรคเอดส์ในสภาพปัจจุบันทำให้การวางแผนไม่ต่อเนื่อง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าโรงเรียนเทศบาลบางแห่งอยู่ห่างไกลจากส่วนกลางมาก การส่งข่าวสารหรือสื่อใหม่ ๆ เกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์อาจได้รับล่าช้า และทางโรงเรียนมีกิจกรรมด้านอื่น ๆ หลายด้านที่ต้องดำเนินการเร่งด่วน จึงทำให้การติดตามข่าวสารล่าช้าไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนาพร ทองเขียว (2534) ที่พบว่าโรงเรียนตั้งอยู่ห่างไกลจากแหล่งที่จะสนับสนุนทางด้านวิชาการที่จะให้ข้อมูลใหม่ ๆ เพิ่มเติม ในเรื่องไม่มีการตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในโรงเรียน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการดำเนินงานโครงการเกี่ยวกับสุขภาพในโรงเรียน ถ้ากระทำโดยลำพังหรือต่างคนต่างทำย่อมไม่ประสบผลสำเร็จอย่างแน่นอน เพราะนักเรียนมีจำนวนมากต้องอาศัยความร่วมมือ ความสามัคคี การประสานงานของบุคลากรทุกฝ่าย เพื่อให้มีส่วนร่วมและสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียน จึงควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนาพร ทองเขียว (2534) พบว่า ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ด้านบุคลากรในการดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียนเทศบาล ผลการวิจัยพบว่าโดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ในเรื่องผู้ปกครองนักเรียนไม่มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนส่วนมากมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว จึงไม่มีเวลาให้กับทางโรงเรียนในการดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียน เมื่อทางโรงเรียนจัดกิจกรรมพิเศษโดยการเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้ในการป้องกันโรคเอดส์แก่ครู บุคลากร และนักเรียนในโรงเรียนเพื่อให้ได้รับข้อมูล ข่าวสารที่ถูกต้อง และจะได้นำไปปฏิบัติ แนะนำ ดูแลนักเรียนที่อยู่ใน

ความปกครองของตนเองได้อย่างถูกต้องต่อไป เพราะเด็กนักเรียนเวลาส่วนใหญ่จะอยู่ที่บ้านมากกว่าโรงเรียน ดังนั้นการได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากผู้ปกครองเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภาวี เกียรติศิริ (2528) และรัตนพร ทองเขียว (2534) ที่พบว่า การร่วมมือสนับสนุนของผู้ปกครองเป็นสิ่งสำคัญมาก ในเรื่องครูไม่ได้ปรับเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกับปัญหาโรคเอดส์ในปัจจุบัน และในเรื่องครูยังขาดการจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ให้นักเรียนที่จะนำไปปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนทั้งในปัจจุบันและอนาคต ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ปัญหาเรื่องโรคเอดส์เป็นเรื่องใหม่ที่ยังไม่มีในเนื้อหาการสอน ครูผู้สอนต้องเตรียมเนื้อหาในการสอน การจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความรู้ให้กับเด็กนักเรียนด้วยตนเอง โดยให้คำพูดง่าย ๆ ให้เด็กได้เข้าใจ เพราะเด็กยังเล็กไม่ค่อยสนใจในเรื่องนี้ ยังเห็นว่าเป็นเรื่องไกลตัว และประกอบกับไม่เคยเห็นบุคคลในชุมชนติดเชื้อเอดส์ที่จะเป็นตัวอย่างได้เหมือนอย่างโรคติดต่ออื่น ๆ และครู-อาจารย์บางท่านก็ยังไม่เคยพบหรือเห็นบุคคลที่เป็นโรคเอดส์เหมือนกัน จึงไม่ตระหนักถึงความร้ายแรงและอันตรายจากการเป็นโรคนี้ไม่ให้ความสำคัญในการเตรียมการสอน ไม่แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ มาประกอบการสอนและจัดกิจกรรมเสริมความรู้ให้เด็กได้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานแก่เด็กในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่นในสังคมได้ เพราะเด็กนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วเป็นจำนวนมากที่ไม่มีโอกาสเรียนต่อต้องประกอบอาชีพตามท้องถิ่นต่าง ๆ และต้องมีครอบครัว ซึ่งบุคคลกลุ่มนี้เป็นกลุ่มใหญ่ที่จะเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์มาก ถ้ายังขาดความรู้และไม่ตระหนักในการป้องกันโรค ซึ่งสอดคล้องกับแผนการป้องกันโรคเอดส์ในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2535-2539) ที่ให้สถานศึกษาวางแผนการป้องกันโรคเอดส์อย่างต่อเนื่อง โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนมีความตระหนัก มีความคิดและการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกัน โดยการใช้สื่อ วิธีสอน กลวิธีอบรม และการจัดกิจกรรม ให้สอดแทรกความรู้ในมวลประสบการณ์และกลุ่มวิชาการในหลักสูตรจัดอบรมนักเรียน ตามวัย และวุฒิภาวะ โดยการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความรู้ ลักษณะนิสัย และการปฏิบัติเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มในเรื่องครูที่เข้าร่วมในการดำเนินงานมีน้อย ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าครูในโรงเรียนมีจำนวนน้อย และแต่ละคนทำงานด้านการสอนมาก ไม่มีเวลาร่วมกิจกรรมในการดำเนินงานในด้านนี้อย่างต่อเนื่องได้ อีกประการหนึ่งจากข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดตั้งคณะกรรมการ

ในการดำเนินงาน ดังนั้นผู้วิจัยมีความเห็นว่าการดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพต้องอาศัยความร่วมมือ ความสามัคคี และการประสานงานของบุคลากรทุกฝ่ายร่วมกัน จึงควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงานขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนาพร ทองเขียว (2534) พบว่า การจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานร่วมกันทำให้การดำเนินงานนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนในการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียนเทศบาล ผลการวิจัยพบว่า โดยส่วนรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาในระดับน้อยทุกข้อ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าโรงเรียนเทศบาลส่วนใหญ่มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย เช่น เครื่องฉายวิดีโอทัศน์ เครื่องฉายข้ามศีรษะ เป็นต้น และจากการที่ได้รับการอบรมในการรณรงค์ป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียนทั้งจากหน่วยงานของกระทรวงสาธารณสุข และจากหน่วยงานของสภาการศึกษาไทย ได้รับสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เช่น ม้วนวิดีโอเทปเป็นภาพยนตร์การ์ตูนคู่มือกิจกรรมเพื่อป้องกันโรคเอดส์ระดับประถมศึกษา เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ เพื่อประกอบการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแผนการป้องกันโรคเอดส์จากกระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ.2535-2539) ที่ให้สถานศึกษาวางแผนการป้องกันโรคเอดส์อย่างต่อเนื่อง โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ให้แก่นักเรียน มีความตระหนัก มีความคิด และการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ ทางสำนักงานการศึกษาท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย จัดทำหนังสือคู่มือครู เป็นกระบวนการเรียนรู้โดยคิดค้นนวัตกรรมใช้สื่อ วิธีสอน กลวิธีต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแก่นักเรียนในทุกระดับชั้น เพื่อให้มีความตระหนักและปฏิบัติตนเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์อย่างถูกต้อง และเป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอนในทุกระดับชั้นด้วย

2.4 ด้านงบประมาณในการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียนเทศบาล โดยส่วนรวมพบว่า มีปัญหาในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาในระดับมากในเรื่องไม่มีงบประมาณเป็นค่าตอบแทนวิทยากรมาบรรยายพิเศษ เพื่อเป็นการเสริมความรู้ให้แก่ครูและนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประหยัด สายวิเชียร (2519) และ คิวไล กลกิจสกุลผล (2531) พบว่า ปัญหาในการเชิญวิทยากรมาบรรยายคือไม่มีค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนสำหรับวิทยากร ผู้วิจัย

มีความเห็นว่า โรคเอดส์เป็นโรคติดต่อร้ายแรงที่กำลังเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของชาติ ผู้บริหาร ครู บุคลากร และนักเรียนในโรงเรียนควรจะได้รับความรู้จากวิทยากรที่มาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้โดยตรง เช่น วิทยากรจากกระทรวงสาธารณสุขหรือวิทยากรจากสภาภาษาชาติไทย เป็นต้น ซึ่งจะมีอุปกรณ์ประกอบการบรรยายให้เห็นภาพพจน์ที่ชัดเจน มีความเข้าใจ ตระหนักถึงอันตรายของโรคและการป้องกันโรคได้อย่างถูกต้อง สามารถจะนำความรู้ไปเผยแพร่ต่อไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วไลรัตน์ พุกนันทน์ (2533) ที่พบว่า การเชิญวิทยากรมาบรรยายเรื่องการป้องกันโรคเอดส์มีความเหมาะสมมากที่สุด

ในเรื่องโรงเรียนไม่มีงบประมาณในการพานักเรียนไปศึกษาออกสถานที่ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การพานักเรียนไปศึกษาออกสถานที่นั้นเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้ประสบการณ์โดยตรง แต่การดำเนินงานต้องมีการวางแผนล่วงหน้า ต้องมีปัจจัยอื่นสนับสนุน คือ ความร่วมมือของนักเรียน ความคิดเห็นของผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง การจัดหายานพาหนะ ความปลอดภัยในการเดินทาง การควบคุมนักเรียน การสนับสนุนของผู้บริหารและครูอื่น ๆ ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรค ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประหยัด สายวิเชียร (2519) และ ศิริไล กลกิจสกุลผล (2531) ที่พบว่า การพานักเรียนไปศึกษาออกสถานที่ไม่มีเวลาเตรียมการ ค่าใช้จ่ายสูง จำนวนนักเรียนมาก ทำให้ยุ่งยากในการควบคุม ดังนั้นถ้ามีการจัดกิจกรรมเสริมความรู้แทนการพานักเรียนไปศึกษาออกสถานที่ เช่น ทัศนศึกษา การจัดนิทรรศการ เป็นการย้าความรู้โดยการอ่านและการเห็นจากภาพ การแข่งขันตอบปัญหา ประกวดการเขียน คำขวัญ คำกลอนสั้น ๆ เกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์ ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมเสริมความรู้แทนการพานักเรียนไปศึกษาออกสถานที่ได้ดีกว่า ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ วไลรัตน์ พุกนันทน์ ที่พบว่า การพานักเรียนไปศึกษาออกสถานที่ ไปเยี่ยมผู้ป่วยตามสถานบำบัดต่าง ๆ เช่น โรงพยาบาลบาราศนราคารุ มีความเหมาะสมน้อย แม้จะทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง แต่คงจะไม่ปลอดภัยและได้ผลไม่คุ้มค่า ซึ่งครูยังมีกิจกรรมอื่น ๆ อีกมากมายที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เรื่องงบประมาณเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการจัดดำเนินงาน หากงบประมาณมีไม่เพียงพอแล้วย่อมมีผลกระทบต่อการจัดดำเนินงานเป็น

อย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพา จันทระคามิ (2524) กาญจนา บุญมี (2527) สมใจ วจนรจนา (2530) อรษา ภัทธิษะนันท์ (2532) และ รัตนาพร ทองเขียว (2534) ที่พบว่า โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหามากในเรื่องงบประมาณในการจัดดำเนินการสุขภาพในโรงเรียน จะเห็นได้ว่างบประมาณเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียนประสบผลสำเร็จตามนโยบายที่วางไว้ แต่ทางโรงเรียนเทศบาลได้รับงบประมาณสนับสนุนน้อยมาก และการติดต่อของงบประมาณเพิ่มจากทางราชการจะต้องปฏิบัติตามระเบียบหลายขั้นตอนและใช้เวลานาน ซึ่งไม่สะดวกต่อการปฏิบัติของผู้บริหารโรงเรียน

3. การเปรียบเทียบปัญหาในการจัดดำเนินการป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียนเทศบาล ตามตัวแปรขนาดของโรงเรียน

พบว่า โดยส่วนรวมมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหาแตกต่างจากโรงเรียนขนาดใหญ่ แสดงว่าขนาดของโรงเรียนมีผลต่อปัญหาการดำเนินการป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ อาจเป็นเพราะโรงเรียนขนาดใหญ่มีบุคลากรในโรงเรียนมากกว่า ส่วนใหญ่มีผู้บริหารเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงาน จึงทำให้ครู อาจารย์ บุคลากร และนักเรียนในโรงเรียนปฏิบัติงานร่วมกันด้วยดี ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนบุคลากรในโรงเรียนน้อยกว่า งบประมาณสนับสนุนน้อยกว่า จึงมีปัญหาที่มากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรษา ภัทธิษะนันท์ (2532) และ วรณา ดาวาสุวรรณ (2533) ที่พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหาและอุปสรรคในการจัดดำเนินการสุขภาพมากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่

การเปรียบเทียบปัญหาในการจัดดำเนินการป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียนเทศบาลเป็นรายด้าน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการวางแผนป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหาที่มากกว่าโรงเรียน

ขนาดใหญ่ อาจเป็นเพราะโรงเรียนขนาดใหญ่มีบุคลากรและจำนวนนักเรียนมากกว่า มีความพร้อมในการดำเนินงานสูงกว่า จึงมีปัญหาน้อยกว่าโรงเรียนขนาดกลาง ซึ่งโรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนบุคลากรน้อยกว่า และอาจเป็นเพราะผู้บริหารโรงเรียนไม่เห็นความสำคัญของการวางแผน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิลาค จันทรรัตน์ (2524) ที่พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนปฏิบัติงานด้านสุขภาพอยู่ในระดับน้อย ทำให้ผู้บริหารละเลยต่อการวางแผนไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นในการวางแผน ไม่มีการประชุมเพื่อวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และสาธารณสุขท้องถิ่น อย่างต่อเนื่อง ทำให้มีปัญหาในการติดต่อประสานงาน อาจไม่ได้รับความร่วมมือในการจัดดำเนินงาน ทำให้โรงเรียนขนาดกลางมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่

3.2 ด้านบุคลากรในการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียน โดยส่วนรวม พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการที่โรงเรียนเทศบาลทั้ง 3 ขนาด โดยส่วนรวมมีปัญหามากไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากบุคลากรในการดำเนินงาน มีรูปแบบการดำเนินงาน ในลักษณะเดียวกัน มีความร่วมมือ ความสามัคคี และการประสานงานของบุคลากรทุกฝ่ายที่คล้ายกัน จึงมีผลทำให้ปัญหาไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ รัตนาพร ทองเขียว (2534) ที่พบว่าบุคลากรมีการดำเนินงานที่คล้ายคลึงกัน มีรูปแบบการดำเนินงานในลักษณะเดียวกัน จึงมีปัญหามากไม่แตกต่างกัน

3.3 ด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนในการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียน โดยส่วนรวมพบว่ามีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ อาจเป็นเพราะโรงเรียนขนาดกลาง เป็นโรงเรียนที่เลื่อนฐานะมาจากโรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนเพิ่มมากขึ้นจำนวนครูมีน้อยกว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ จึงไม่มีเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์ และไม่มีหน่วยโสตทัศนศึกษาที่จะใช้เก็บวัสดุอุปกรณ์โดยตรง จึงทำให้วัสดุอุปกรณ์การสอนที่มีอยู่ขาดการดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพรัตน์ สุขุมาลงศ์กุล (2530) ที่พบว่า โรงเรียนไม่มีเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการบริการด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์การสอนโดยตรง ทำให้วัสดุ

อุปกรณ์ทางการแพทย์ให้อยู่ในสภาพที่ดี และครู- อาจารย์บางท่านอาจไม่มีทักษะในการใช้อุปกรณ์เหล่านี้ ทำให้โรงเรียนขนาดกลางมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีความพร้อมมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรษา ภัทธิษะนันท์ (2532) ที่พบว่าโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ในด้านอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน

3.4 ด้านงบประมาณในการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ อาจจะเป็นเพราะว่าโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียนมาก มีอัตราครู- อาจารย์ คนงาน และภารโรงมากตามสัดส่วนของนักเรียน ทำให้ได้รับงบประมาณสนับสนุนมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและโรงเรียนขนาดกลาง ซึ่งมีจำนวนบุคลากรในโรงเรียนน้อยกว่า ไม่ว่าจะเป็นจำนวนครู หรือ คนงาน ภารโรง งบประมาณสนับสนุนมีน้อยและงบประมาณที่ได้มาต้องนำมาใช้จ่ายในโครงการต่าง ๆ ของโรงเรียนด้วย ดังนั้นงบประมาณจึงมีจำกัดและไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรษา ภัทธิษะนันท์ (2532) ที่พบว่าโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางมีงบประมาณสนับสนุนน้อยทำให้มีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานโครงการสุขภาพมากกว่า

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. สำนักงานการศึกษาท้องถิ่น กรมการปกครอง ควรมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนให้แก่ทางโรงเรียนในการดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียน ควรกำหนดนโยบายและแนวทางในการจัดดำเนินงานให้ชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้นปีการศึกษา เพื่อให้โรงเรียนได้ปฏิบัติตามโครงการได้อย่างเต็มที่ พร้อมทั้งติดตามผลการดำเนินงานอย่างจริงจัง สม่ำเสมอ และต่อเนื่อง
2. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียน เทศบาล โดยมีผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้รับผิดชอบ คณะกรรมการประกอบด้วย ครู ผู้ปกครองนักเรียน ตัวแทนนักเรียนและสาธารณสุขท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมมีในการดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง
3. ด้านการเรียนการสอน ครูควรปรับเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกับปัญหาในปัจจุบัน ควรมีการจัดอบรมโดยเชิญวิทยากรมาบรรยายพิเศษ พร้อมทั้งเชิญผู้ติดเชื้อเอดส์มาร่วมในการบรรยายด้วย เพื่อเป็นการเสริมความรู้ให้แก่ครูและบุคลากรในโรงเรียน และทางแหล่งวิชาการควรส่งข้อมูลข่าวสารให้แก่โรงเรียนอย่างต่อเนื่อง
4. ควรจัดกิจกรรมเสริมความรู้ให้แก่นักเรียน โดยใช้สื่อการสอน เช่น วิดีทัศน์ และสไลด์ เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัญหาในการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในพื้นที่ที่มีปัญหา เช่น ทางภาคเหนือ ในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง พะเยา เป็นต้น เพื่อให้ได้ทราบปัญหาและศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหา
2. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับปัญหาการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียนประถมศึกษา
3. ควรมีการศึกษาปัญหาการจัดดำเนินงานป้องกันโรคเอดส์ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา ในการเก็บข้อมูลวิจัย นอกจากเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ควรใช้การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์ ทำให้ได้ทราบปัญหาและศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย